

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 28 stycznia 1923 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 29 stycznia 1919 roku (Dz. U. R. P. № 78, poz. 441) w przedmiocie odpowiedzialności Zarządu pocztowego za krajowe przesyłki pocztowe i telegramy.

Na podstawie art. 26 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310) i w porozumieniu z Ministrem Skarbu zarządza się co następuje:

§ 1. Punkt 1 części I artykułu 1 rozporządzenia z dnia 29 sierpnia 1919 r. w przedmiocie odpo-

wiedzialności zarządu pocztowego za przesyłki pocztowe i telegramy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 441) otrzymuje następujące brzmienie:

„1) Przy poleconych przesyłkach listowych tylko w razie zaginięcia i wypłaca odszkodowanie 5.000 mk. w każdym poszczególnym wypadku zaginięcia poleconej przesyłki listowej bez względu na rzeczywistą wartość zaginionej przesyłki.”

§ 2. Ustęp a) punktu 2 części I artykułu 1 wymienionego w § 1 rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„a) przy listach wartościowych i paczkach z podaną wartością nie może przekraczać wartości podanej przez wysyłającego, przy paczkach zaś bez podanej wartości kwoty 1.000 mk. za każdy kilogram wagi brutto, przyczem część kg. liczy się za cały kilogram.”

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do przesyłek poleconych i paczek, za które odpowiedzialność zarządu pocztowego zaistniała począwszy od dnia 1 stycznia 1923 r.

Równocześnie tracą moc obowiązującą: rozporządzenie z dnia 20 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 49, poz. 440) dotyczące odszkodowania za paczki bez podanej wartości i rozporządzenie z dnia 11 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 81, poz. 725) dotyczące odszkodowania za przesyłki polecone.

Kierownik Ministerstwa Poczt i Telegrafów: *Moszczyński*

Minister Skarbu: *W. Grabski*